

върху обществено-политическото съзнание на българите влияят реалните събития, дипломатическите конфликти и войните, водени от Османската империя, както и перипетиите, свързани с масовото българско участие в националноосвободителните движения на сърби и гърци. Към анализ на събитията подтикват и поредните разочарования от намесата на големите държави в припламващите размирни огнища на Балканите. Интересът към международните отношения нараства и вследствие затягането на Източния въпрос, от чиято развръзка зависело политическото бъдеще на угнетения български народ и икономическото възмогване на родината. Постъпките от българска страна за издействане на разрешение за издаване на вестник или списание на роден език обаче са безрезултатни до въвеждане на реформите, оповестени с Гюлханския хатишериф⁶.

Едва през 40-те години на XIX в. става възможно да се появяват първите „лястовици“ на българския периодичен печат - сп. „Любословие“, в. „Български орел“, „Цариградски вестник“, сп. „Мирозрение“. Само един от вестниците се издава в имперската столица. Останалите три издания намират трудния път до читателите от три различни далечни града - Смирна, Лайпциг, Виена. Красноречив факт, без съмнение! Но той не изненадва предвид специфичните условия в българските земи в пределите на Османската империя. На този етап от развитието на българското общество външнополитическите новини и теми, макар да привличат вниманието на първите ни журналисти, не можели да заемат изведнъж подобаващо място в току-що появилите се на бял свят издания. Това става на страниците на първия вестник с дълъг живот в българската периодика „Цариградски вестник“ (1848 - 1862).

Какво е положението, когато **Константин Фотинов** поставя „камен углин“ на българския периодичен печат? Известно е, че пробният брой на сп. „**Любословие**“ се появява през 1842 г., а редовните книжки - през 1846 г. Това е време на строги ограничения и контрол на печата и своеволия под опеката на Вселенската патриаршия. Тежките условия и умерените възгледи на Фотинов обясняват защо той рядко помества информации за външнополитически събития. При все това, разяснявайки новите разпоредби на Високата порта, съставени в духа на Танзимата, той подсказва на сънародниците, че познаването на законите ще им даде възможност да отстояват прокламираните, ала оставащи за тях на книга равни права. Фотинов разширява кръгозора на българите и чрез други материали в „Любословие“, тъй като черпи от голям брой чуждестранни вестници - френски, гръцки, сръбски („L`Echo d`Orient“, „Амалтия“, „Боспорски телеграф“, „Журнал дьо Константинопол“, „Српске новине“ и пр.). От „Любословие“ - един-